

РЕШЕНИЕ

№ 243

гр. София, 31.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XVII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Снежина Колева

Членове: Петър В. Сантиров
Виктория М. Станиславова

при участието на секретаря Елена Д. Чаушева
в присъствието на прокурора М. Д. К.
като разгледа докладваното от Снежина Колева Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20211100602942 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда от 23.07.2020 г., постановена по н.о.х.д. № 21494/2018 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав, подсъдимият ХР. К. В. е признат за виновен в това, че на 22.08.2018 г. около 22:20 часа в гр. София управлявал моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества – амфетамин и метамфетамин, които са високорискови наркотични вещества съгласно Приложение № 1 към чл. 3, т. 1 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, приета на основание чл. 3, ал. 2 и ал. 3 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, установено с техническо средство „DRUG CHECK 3000“, валидно до месец май 2019 г., поради което и на основание чл. 343б, ал. 3, вр. чл. 54, ал. 1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година, изпълнението на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила. На основание чл. 343г, вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК подсъдимият е лишен от право да управлява моторно превозно средство за срок от една година, като е приспаднало времето, през което е бил лишен от това право по административен ред.

На основание чл. 189, ал. 3 от НК подс. Х.В. е осъден да заплати направените по делото разноски – 211,14 (двеста и единадесет лева и четиринадесет стотинки) лева по сметка на СДВР и 140,00 (сто и четиридесет) лева по сметка на СРС.

Срещу присъдата в законоустановения срок е постъпил въззивен протест, в който се излагат твърдения за нарушение на материалния закон, като се посочва, че първоинстанционният съд, определяйки наказанията за извършеното престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, е пропуснал да наложи кумулативно предвиденото наказание глоба, а определеното наказание лишаване от право да управлява МПС не отговаря на целите на

наказанието, защото е занижено и не е отчетено управлението на МПС след употребата на два вида наркотични вещества. Предявено е искане за изменение на атакувания акт в частта относно наказанието, като на подс. В. бъде наложена глоба в размер на шестстотин лева, както и да се увеличи размерът на наказанието лишаване от право да управлява МПС от една на две години.

В проведеното по реда на чл. 327 от НПК закрито съдебно заседание въззивният съд е приел, че за правилното решаване на делото не се налага разпит на подсъдимия, както и събирането на други доказателства.

В хода на съдебните прения представителят на Софийска градска прокуратура счита първоинстанционната присъда за правилна по отношение на фактическите и правните изводи, защото са в съответствие със събраните по делото доказателства. Посочва, че атакуваният съдебен акт е незаконосъобразен в частта, в която е определено наказанието на подсъдимия, тъй като не му е наложено кумулативно предвиденото в закона наказание глоба. Също така излага доводи, че срокът на определеното наказание лишаване от право да управлява МПС е неправилно занижен и право искане същото да бъде наложено за срок от две години, като бъде приспаднало времето, през което подсъдимият е бил лишен от това право по административен ред.

Защитникът на подс. Х.В. счита протеста за неоснователен, а първоинстанционната присъда за неправилна и пледира за нейната отмяна и признаване на подсъдимия за невинен. Оспорва показанията на свидетелите С., Р., Д. и Т., както и годността на техническо средство „DRUG CHECK 3000“. Посочва, че при обсъждане на доказателствата първостепенният съд не е взел предвид заключението на изготвената по делото СППЕ, която е установила епизодично приемане на наркотични вещества от подсъдимия, което не е довело до качествено изменение на психиката му на инкриминираната дата, и прави извод за липса на пряк умисъл у подсъдимото лице при извършване на деянието. Излага доводи, че обясненията на подсъдимия намират подкрепа в показанията на свидетелите В.а и К. и заключението на СППЕ.

В своя защита подс. Х.В. посочва, че е изтърпял административното наказание, с което е бил лишен от право да управлява МПС, както и че не е съгласен с описаното в обвинителния акт, че е шофирал след употреба на два вида наркотични вещества.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, XVII-ти въззивен състав, след като обсъди доводите във въззивния протест, както и тези, изложени в съдебно заседание от страните, и след като в съответствие с чл. 314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира следното.

Въззивният протест е подаден в законоустановения срок, от надлежно легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на въззивен съдебен контрол, поради което е допустим.

Разгледан по същество протестът е основателен.

Подсъдимият ХР. К. В. е роден на ***** г. в гр. София, българин, български гражданин, неосъждан, неженен, със средно образование, трудово ангажиран.

Свидетелите К.С.И С. Р. – полицейски служители към 08 РУ – СДВР, били назначени като АП – 230 за времето от 19:00 часа на 22.08.2018 г. до 07:00 часа на 23.07.2018 г. На 22.08.2018 г. около 22:20 часа подс. Х.В. управлявал лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „А 200“, рег. № *****, движейки се в гр. София, по бул. „Самоковско шосе“, с посока от ул. „Околовръстен път“ към с. Кокаляне. В същото време свидетелите С. и Р. обхождали района на бул. „Самоковско шосе“ срещу комплекс „Корали“, забелязали автомобила, управляван от подсъдимия, и го спрели. В хода на проверката полицейските служители установили, че подсъдимият се държал неадекватно, бил притеснен, очите му били зачервени и започнал да трепери и се усъмнили, че може да е под въздействието на наркотични вещества. Поискали съдействие от служители на Отдел „Пътна полиция“ – СДВР, които да тестват подсъдимия за употреба на наркотични вещества.

Около 22:50 часа на същата дата на сигнала се отзовали свидетелите Й. Д. и Г. Т. – полицейски служители към Отдел „Пътна полиция“ – СДВР, които били на смяна като автопатрул. На подс. Х.В. била извършена проверка за употреба на наркотични вещества с техническо средство „DRUG CHECK 3000“, при което бил установен положителен резултат за амфетамин и метамфетамин. Св. Т. съставил на подсъдимия акт за установяване на административно нарушение № 885901/22.08.2018 г., съгласно който подс. В. нарушил чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. С АУАН на подсъдимия му било отнето СУМПС № Х0934893, издадено на негово име от компетентните органи на Кралство Испания. При предявяването на АУАН подсъдимият доброволно го подписал без възражения. Със заповед № 3522/22.08.2018 г. на основание чл. 172, ал. 2, т. 3, вр. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП на подсъдимия му била наложена принудителна административна мярка временно отнемане на СУМПС № Х0934893, издадено на негово име, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от осемнадесет месеца, която подсъдимият подписал.

На подсъдимото лице му бил връчен талон за медицинско изследване № 0013415/22.08.2018 г. в 23:50 часа на същата дата с указание да посети болнично заведение до четиридесет минути от връчването. В талона подсъдимия написал, че е съгласен с пробата на полевия тест. Свидетелите С.И. Д. придружили подсъдимия до Военномедицинска академия, където същият отказал да даде проби от кръв и урина, за да бъде извършено изследване.

Подс. В. бил задържан за срок от двадесет и четири часа със заповед за задържане на лице от 22.08.2018 г. на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР в помещение за временно задържане на 08 РУ – СДВР.

Подс. В. е психично здрав, при него е налице психична годност за даване на обяснения, в случай че желае, а психичното му състояние не се явява пречка за участието му във всички фази на наказателното производство. При него е налице хронична употреба на наркотични вещества – амфетамин и производни, но не са налице данни за зависимост към последните. При него отсъства личностова промяна: не е засегната емоционалната сфера и разумното поведение; но е била засегната волята чрез продължаване прием на наркотични вещества, въпреки осъзнаване на последиците.

За да постанови присъдата, първоинстанционният съд е събрал следния обективно съществуващ и относим към предмета на делото доказателствен материал: **гласни доказателствени средства:** показанията на свидетелите С.В. Р. (л. 46 от съд. д., вкл. приобщените на осн. чл. 281, ал. 5, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НК – л. 10 от ДП), Г. Х.Т. (л. 46-47 от съд. д., вкл. приобщените на осн. чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НК – л. 7 от ДП), Й. Ц. Д. (л. 47-48 от съд. д.), К.К. С. (л. 53-54 от съд. д., вкл. приобщените на осн. чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НК – л. 9 от ДП), М.Х. В.а (л. 54 от съд. д.) и И.А. К. (л. 73 от съд. д.), **писмени доказателства и доказателствени средства:** справка за съдимост на подс. Х.В. (л. 13 от съд. д.), писмо от Отдел „Пътна полиция“ към СДВР от 22.06.2020 г. с приложено копие на протокол за проведено обучение за работа с „DRUG CHECK 3000“ (л. 70-71 от съд. д.), писмо от Отдел „Пътна полиция“ към СДВР от 22.06.2020 г. с приложени копия на протокол за проведено обучение за работа с „DRUG CHECK 3000“ и проведени запознавания с Наредба № 1 от 19.07.2017 г. и с изменения и допълнения на ЗДвП (л. 78-81 от съд. д.), акт за установяване на административно нарушение № 885901/22.08.2018 г. (л. 23 от ДП), заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП № 3522/22.08.2018 г. (л. 24 от ДП), талон за изследване № 0013415/22.08.2018 г. (л. 25 от ДП), протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични или упойващи вещества от 22.08.2018 г. (л. 28 от ДП), справка за нарушител/водач на подс. Х.В. (л. 29-30 от ДП), лист за преглед на пациент в КДБ/СО № 023499/23.08.2018 г. (л. 46 от ДП) и заповед за задържане на лице от 22.08.2018 г. (л. 47 от ДП), **веществени доказателствени средства:** използвано техническо средство „DRUG CHECK 3000“ (л. 33 от ДП) и **способи на доказване:** комплексна съдебно-психологична и психиатрична експертиза (л. 12-19 от ДП).

Първоинстанционният съд е извършил подробен анализ на събраните гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, като е преценил същите както

поотделно, така и в тяхната съвкупност и е извел правилни фактически изводи. Не са допуснати и логически грешки при оценката на наличния доказателствен материал, като в съответствие с изискванията на чл. 305, ал. 3 от НПК съдът е обсъдил комплексно събраните по делото доказателствени източници и е обосновал съображенията си, въз основа на които е изградил фактическите си констатации. Извършеният от СРС анализ на доказателствата напълно се подкрепя от настоящата инстанция, като при установяване на решаващите факти, свързани с въпроса извършено ли е инкриминираното деяние от подс. Х.В., контролираният съд е анализирал подробно доказателствената съвкупност, в която с решаващо значение са данните от кредитираните гласни доказателствени средства и писмени доказателства, приобщени по делото.

Въззивният съд анализира показанията на свидетелите К.С.И С. Р. и ги кредитира като такива с висока доказателствена стойност, като от тях се установяват времето, мястото и механизма на извършеното от страна на подс. Х.В. деяние. Въззивният съдебен състав намира показанията им за непротиворечиви, хронологично последователни и убедителни относно случилото се на процесната дата и предприетите от тях действия – съответно по пристъпване към проверка на подсъдимия, констатираното от тях, че същият се държи неадекватно и нервно, трепери и е със зачервени очи, пристигането на дежурния автопатрул със свидетелите Д. и Т. и резултатите от техническо средство „DRUG CHECK 3000“. Показанията на свидетелите С. и Р. напълно се подкрепят от изложеното от свидетелите Й. Д. и Г. Т., които се отзовали на сигнала им и проверили с техническо средство подсъдимия за употреба на наркотични вещества, както и от съставения акт за установяване на административно нарушение серия № 885901/22.08.2018 г., подписан от подсъдимия без възражения, от протокола за извършено изследване с техническо средство и от заключението на СППЕ. Въззивният съд отдава липсата на спомени по отношение на детайли, свързани с процесния случай, от страна на полицейските служители при разпита им в хода на първоинстанционното съдебно следствие на изминалия период от време, както и на големия брой еднотипни случаи, с които се сблъскват при изпълнение на служебните си задължения, като непълнотите са преодолените с прочитане на протоколите от разпитите им от досъдебното производство на основание чл. 281, ал.5 вр. с ал.1 т.2 от НПК за Р. и по чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от НПК за Д., С. и Т. С оглед изтъкнатото, съдът намира за неоснователно възражението на защитата, че поради противоречивия на изнесеното от гласните източници те немогат да служат за фактическите изводи по осъщественото деяние.

Настоящата инстанция се присъедини и към анализа на първоинстанционния съд по отношение на показанията на св. В.а, която посочва, че процесния и предния ден подсъдимият не е употребявал наркотични вещества, тъй като бил вкъщи при постоянно присъствие на родителите си, а това се случило седмица по-рано, когато бил на почивка със св. И. К.. Изложеното от свидетелката от една страна не кореспондира с кредитираните гласни доказателствени средства и писмени доказателства, обсъдени по-горе, а от друга съдът отчете, че същата е майка на подсъдимия и е заинтересована от изхода на делото в негова полза, с оглед на което ги прие като опит за изграждане на защитна версия за подсъдимото лице .

По отношение на показанията на св. И. К., който в разпита си е заявил, че той и подсъдимият употребили метамфетамин в началото на м. август 2018 г., въззивният съд счита, че същите не спомагат за изясняване предмета на делото, тъй като свидетелят свидетелства за период, който е значително преди процесната дата, а непрекъснати наблюдения и то в по-близък период до инкриминирания лицето няма.

С оглед изложените съображения настоящата съдебна инстанция намира, че след като събраните по делото доказателствени материали са обсъдени съгласно изискванията на чл. 305, ал. 3 от НПК, като не е допуснато превратното им тълкуване, вътрешното убеждение на първостепенния съд по фактите е правилно формирано и не може да бъде променяно или замествано.

При така възприетата фактическа обстановка първоинстанционният съд

законосъобразно и обосновано е заключил от правна страна, че подс. Х.В. е осъществил състава на престъплението по чл. 343б, ал. 3 от НК.

Писмените доказателства удостоверяват изпробването на В. с Drug test и положителния резултат за амфетамин и метамфетамин; запознаването на лицето с посочения резултат от проверката, отразен в Протокол за проверка за употреба на наркотични вещества, и в АУАН, подписани без забележки, респ. издаването на талон за медицинско изследване, в което собственооръчно В. е вписал, че е съгласен с пробата на полевия тест. С подписите в лист за преглед на пациента е удостоверен отказ на лицето за кръвно изследване .

В съответствие с материалния закон, районният съд от обективна страна правилно е изяснил, че подс. Х.В. на 22.08.2018 г. около 22:20 часа в гр. София управлявал моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества – амфетамин и метамфетамин, които са високорискови наркотични вещества съгласно Приложение № 1 към чл. 3, т. 1 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, приета на основание чл. 3, ал. 2 и ал. 3 от Закона за контрол върху наркотичните вещества /НВ/ и прекурсорите, установено с техническо средство „DRUG CHECK 3000“, валидно до месец май 2019 г.

Въззивният съд констатира, че СРС не е изложил мотиви относно спазването на процедурата за реда за установяване употребата на наркотични вещества.

Проверката от настоящия състав, сочи че правилата по НАРЕДБА № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози (редакция от 28.07.2017 г.) са били спазени : извършена е проверка на място с тест, както изисква чл. 3, ал.1; попълнен протокол за проверката по чл. 5, ал.2 ; издаден е талон съгл. 6, ал.1 със саморъчно вписване по чл. 6, ал.3 дали се приемат резултатите от проверката; отвеждането на лицето до медицинско заведение за вземане на проби за ХТИ по чл. 7 ; отразяването от медицинското лице на данни, че В. е контактен, ориентиран и адекватен; респ. вписан и удостоверен отказ да му бъде взета с подписи на лекар и пациент. Съдът намира за необходимо да изтъкне, че не възприема за съществено нарушение на правилата обстоятелството, че вместо Протокол по чл. 14, ал.2 от Наредбата, от медицинското лице е съставен Лист за преглед. Действително в последния липсва отразяване на снети амнестични данни за заболявания на В. и за това дали е взимал лекарствени продукти през последните 24 часа. Този пропуск не се счита за съществен до степен да се счете опорочаващ цялостната процедура, т.к. по същество резултатите от медицинското изследване са удостоверени и това са, че : В. е бил контактен, ориентиран и адекватен.

Все в този аспект, следва да се посочи и че в цялото наказателно производство не са правени твърдения за прием на медикаменти от В. преди или предшестващите изследването 24 часа.

Данните от показанията на св. В.а, че на 22.08.18г. синът ѝ е бил изследван чрез ЯМР, по повод некроза на тазобедрената става не може да се отнесе и свърже с установените чрез тест НВ. Данни за тежки минали заболявания, неврологични или от соматичен характер не са споделени и при изследването на В. чрез КППЕ, извършена една седмица след инкриминираното деяние.

С оглед горното, съдът възприема за валидни установената чрез „DRUG CHECK 3000“, резултати за употреба на НВ.

Неоснователно се претендира от защитата допуснато нарушение на правилата, т.к. отсъства посочване на концентрация на НВ. Такова изискване закона не поставя; на следващо място самите тестове, с оглед св. показания, това не индикират; а с отказа да му се вземат съответни проби, подсъдимият сам се е поставил в невъзможност да се установяват по - конкретни данни.

Неоснователно е възражението на защитата, че тествалите го полицейски служители не са били компетентни да осъществяват проверка с посочения тест. СРС е

събрал писмени доказателства и чрез тях се установява, че и Т., и Д. са преминали инструктаж по работа с полеви тест, а довода на защитата за необходимост от преминаване и на изпит, е необоснован.

Неоснователно е и възражението, че същите двама свидетели не са имали правомощие да осъществяват такава проверка на територията на 08 РУ СДВР. И това е така, т.к. видно от съвкупния анализ на показанията им и писмените доказателства е, че те са служители в отдел Пътна полиция при СДВР, служба която осъществява пътен контрол на **територията** на град София, а това че въпросната вечер са изпълнявали маршрут 1,4,7 РУ и са били изпратени на територията на 8 РУ не означава липса на компетентност за проверката. Нещо повече, от свидетелските показания /Д./ се изяснява, че за да отпочнат проверката е необходимо да има съставена докладна записка за необходимост от съдействие от ОПП СДВР и едва след като им се предаде копие от докладната те започват проверката. В кореспонденция с тези показания е видно, че по административната преписка е приложена такава докладна записка от 23.08.18г., съставена от името на Д..

Неоснователно е възражението, че е налице дублиране на административна и наказателна отговорност при В.. И защитата признава, че издадено наказателно постановление и наложена административна санкция на В. отсъства, но се твърди че с АУАН той е лишен 18 месеца от правото да управлява МПС. Действително спрямо В. е издадена Заповед № 3522/22.08.2018г. за временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, за срок но по – голям от 18 месеца. И тъй като по естеството си това е принудителна административна мярка, с която се цели предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, то тя като последици не може да се счете че съставлява санкциониране на лицето и наложено му административно наказание за извършеното.

Въззивният съд намира за правилни и изводите на районния съд за субективната съставомерност на деянието на подсъдимия. В тази насока следва да се отчете, че престъплението е формално, на просто извършване, поради което обоснован е извода, че подс. В. е съзнавал общественотоопасния характер на извършеното и с оглед личния си и житейски опит и годност е знаел, че има забрана за шофиране след употреба на НВ и въпреки това е осъществил престъплението.

Доводите, че при В. не е имало промяна в съзнанието и реакциите и не е настъпил друг общественотоопасен резултат, не води до извод отсъствие на извършено престъпление, т.к. законът не въвежда като критерий за съставомерност установяването на степента на повлияване на водача.

Позоваването на отделно решение на върховната съдебна инстанция и на други съдилища в РБ не обвързва съда с изводите им, т.к. те не дават задължително тълкуване на закона, а са решения по конкретни казуси .

На следващо място въззивният съд провери индивидуализацията на наказателната отговорност на подсъдимия и наложеното му наказание по вид и размер.

За престъплението по чл. 343б, ал. 3 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода от една до три години и глоба от петстотин до хиляда и петстотин лева. Съгласно чл. 343г от НК се предвижда и наказание лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК.

При определяне на наказанието районният съд правилно е съобразил, че не са налице многобройни и изключителни смекчаващи вината обстоятелства, поради което не са налице предпоставките за приложение на чл. 55 от НК. Оттам насетне съдът е дал и убедителни мотиви относно наличието на смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства при индивидуализацията на наказанието. СРС правилно е приел, че при извършване на деянието като смекчаващо отговорността обстоятелство следва да се отчете чистото съдебно минало на подсъдимия, а като отегчаващо – многобройните му нарушения на правилата за движение по пътищата, което се установява от приложената по делото справка за нарушител/водач. Ето защо въззивният съд намира за справедливо наложеното на подсъдимия наказание лишаване от свобода за срок от една година. Изпълнението на наказанието е отложено за срок от три години, тъй като са налице предпоставките на чл. 66,

ал. 1 от НК, а именно размерът на наказанието е до три години, подсъдимият е неосъждан и не се налага наказанието да бъде изтърпяно ефективно, тъй като и прилагането на института на условното осъждане без социална изолация ще е достатъчно, за да въздейства превантивно и възпиращо на подсъдимия, като го мотивира да изгради устойчив волеви самоконтрол и да не извършва в бъдеще престъпления с оглед възможността наказанието да се изпълни.

На основание чл. 343г, вр. чл. 343б, ал. 3, вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК контролираният съд правилно е наложил и наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от една година, което е съобразено с обществената опасност на деянието и дееца, и на основание чл. 59, ал. 4 от НК законосъобразно е приспаднало времето, през което подсъдимият е бил лишен от същото право по административен ред.

Протестът на прокурора е основателен, тъй като в разпоредбата на чл. 343б, ал. 3 от НК е предвидено и кумулативно наказание глоба в размер от петстотин до хиляда и петстотин лева. Първостепенният съд е пропуснал да наложи това наказание, поради което присъдата в тази ѝ част следва да бъде изменена и на подсъдимия следва да бъде наложено и предвиденото в закона наказание глоба. Предвид изложените по-горе смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, настоящият съдебен състав намира, че същото следва да е в минималния предвиден размер – петстотин лева.

В заключение, след обобщаване на резултатите от извършената на основание чл. 314 от НПК цялостна служебна проверка на първоинстанционната присъда, въззивната инстанция не констатира други основания, налагащи нейното изменение или отмяна, поради което и с оглед изложените съображения същата следва да бъде потвърдена.

Така мотивиран и на основание чл. 337, ал. 2, т. 1, вр. чл. 334, т. 3 от НПК и чл. 338, вр. чл. 334, т. 6, от НПК, Софийски градски съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда от 23.07.2020 г., постановена по н.о.х.д. № 21494/2018 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав, като **НАЛАГА** на подсъдимия ХР. К. В. наказание глоба в размер на 500,00 (петстотин) лева.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране. Да се съобщи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____